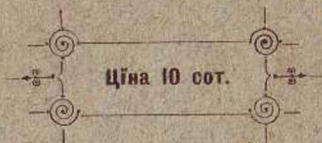

Ч. III. Виданє Руского Товариства педагогічного.

БАЙКИ Леоніда Глібова.

Друге виданє.

У ЛЬВОВІ.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під надзором К. Беднарського.

1903.

БАЙКИ

Леоніда Глібова.

ТАМ ХОРОШЕ, ДЕ НАС НЕМА.

Я Г Н Я.

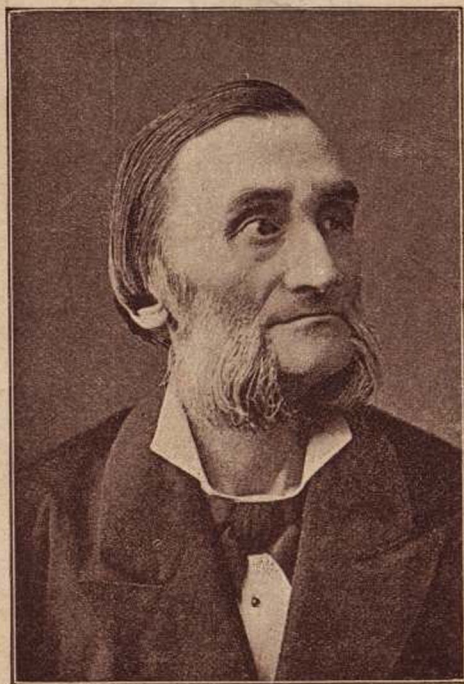

ХАЗЯЙКА І ЧЕЛЯДКИ.

Друге виданє.

У ЛЬВОВІ, 1903.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під вярдом К. Вєдзарского.

Леонід Глібов.

Там хороше, де нас нема.

I.

Над річкою стояв великий гай,
Зимою — затишок, а літом Божий рай;
Усяка пташечка, радіючи співала,
Весну і літо привитала.
В тому гаю два Голуби були
І як брати любесенько жили,
Дай Боже так і людям жити.
Чого-б, здаєть ся, ще хотіти?
Кохати-б доленьку свою
І воркотати мило, тихо.
Так ніт-же! і в гаю
Никає завидюще лихо. —
Знайшов ся божевільний Шпак
І брата меньшого він став дурить брехнею,
І так і перетак:
„Що ви пишаєте-сь долиною своєю,
Коли ще більше сьвіта є?

От хоч і я — життя своє
 До вашого не прирівняю, —
 Я більше бачив, більше знаю,
 Бо дома не сижу;

Не брешучи, тобі скажу:

У вашу сторону я в гості прилітаю,
 А летючи сюди, усюди побуваю,

До всього придивлюсь

І розуму як кажуть, наберусь.

У вашому гаю — що можна тут побачить?

Вівчар між нивами манячить,

Нічого дивного нема,

А там — подумай ти, небоже:

Стоїть тобі гора, на тій горі зима,

А під горою літо Боже,

Скрізь зелено, усе цвितе...

Чого там не росте?

Від ласощів аж віття*) гнуть ся,

Не знаєш до чого й сунуть ся:

Миґдалики і виноград,

Їси, їси, аж рад.

Тут тільки й ласощів, що просо та пшениця...

А що таке, спитать би вас, жар-птиця?

Диковинки**) такі як там,

І не приснять ся вам."

---

*) галузи.

**) дивні річи.

II.

Наслухав-сь Голубок шпакової дурниці,
Аж крильця трусять*) летіти до жар-птиці.

І став він братови казати:

„Я хочу, братику, летіть, побачить світа;

У нас ще багато буде літа,

Далеко всію облітати.

Почув би ти, що Шпак розумний каже,

Завидно стане хоч кому.“

Брат здивовав-сь і так сказав ему:

„Шпак пісенітницю таку тобі розмаже,

Що й груші на вербі ростуть;

Шпаки, я знаю, брешуть дуже,

А дурні їм і віру ймуть.

Не гріх, не жаль тобі, мій друже,

Мене покинуть і майнуть?

Нас птиці осьміють, —

Жили, жили та розлетіли-сь...

Хибаж на те ми подружили-сь,

Щоб потім плакати, жалкувати?

І день і ніч я буду сумувати;

Чи хмара набіжить, чи ворон де закриче,

Я думати-му: деж то він,

Голубчик мій? Серед чужих долин

Лежить в недузї, може, плаче?

*) трясуть.

Не мати-ме спокою серденько моє...“

А братчик знов своє:

„Не на довго-ж я хочу полетіти —

На тиждень, чи на два, а потім і верну-сь,

І знов ми будемо з тобою вкупі жити:

Не бій ся, братику, я-ж не бою-сь:

Побачить хочеть ся міні жар-птицю дуже.

Про все, про все тогді, мій друже,

Я розкажу тобі: де був,

Що бачив, що почув,

Я облітаю всі куточки...“

— „Бог знає, каже брат, чи доживу...“

А слези капають тихенько на листочки

І падають росою на траву.

Не помогло-сь, — летіти та й летіти!

„Прискучило тобі зі мною жити,

Примовив брат: нехай і так,

Нехай сьмієть ся Шпак;

Мене згадаєш, милий друже,

І пожалкуєш дуже, дуже...“

III.

Ростав ся Голуб сам; сумуючи сидить;
 А неслухняний брат летить, летить...
 Де не взяла-сь на небі чорна хмара
 І блискавка і дощ, неначе Божа кара.

Злякав ся Голубок

І на суху вербу спустив ся;
 Як не ховав-сь, як не тулив ся,
 А все-таки як хлющ обмок.

Переполох затих і сонечко пригріло;
 Він далі полетів, а лихо знов приспіло.

У полі пасіка стоїть;

Під деревом пшоно розсипане лежить;
 Голодний Голубок зрадів, не оглядів ся —

Під сіточкою опинив ся,
 Бо то принадонька була.

Чи сіточка гнила,

Чи так воно вже склало-сь,

Хоч ніжку натрудив, хоч крилечко помяло-сь,
 Одначе вирвав ся і полетів.

Одумать ся не вespів,

На зустріч знов біда велика:

На его кинув ся ~~Шулика~~*);

От-от-би Голубок пронав, —

Де взявсь Орел — і ворога прогнав.

Не стало сили більш летіти;
 У хуторі під тиним він присів,
     Щоб трошечки спочити;
 Сидить, задихав ся, змарнів
     І трусить ся і хниче,
 Біда біду, як кажуть, кличе;
 Десь Хлопчик недалечко був,
 На єго каменем шпурнув
 І в голову як-раз ударив дуже...
     „Ой, деж ти, братику, мій друже!“
     Схопивши-сь, крикнув Голубок
 І повернув у рідний свій куток.
     Де й сила тая узяла ся;
     Яка біда над ним стрясла ся,
 А як стріла, він легко полетів
 Туди, у тихий гай, де Бог благословив.
     „Ой, краю мій, мій раю!
     Тебе я привитаю!“
 Промовив він, спускаючи-сь у гай.
 Розвеселив він брата невзначай;
     Всю ніч они тогді не спали
     І тихо, любо розмовляли,
 Аж покіль сонечко не підняло-сь;
     Жаль, що розказувать прийшло-сь
 Не про диковинки, а про лиху годину.
 „То Шпак мудрований хотів мене звести“,
 Жалів ся меньший брат: „голубчику, прости!
 Тепер тебе до-віку не покину.“

IV.

На крильцях правдоньки я баєчку пустив,
Щоб всякий знав і розумів,
Що в світі Божому нема кутка без горя,
Не тільки тут, а і по той бік моря.
Кому мандрівка сьміх, кому усе дарма,
Хто вітрить ся кудись шукати якогось раю,
Тому я приказку стареньку пагадаю:
Там хороше, де нас нема.

Я Г Н Я.

Моторні діти, дівоньки й хлопята!
Первоцвіт наш, веселі небожата!
Щоб знали ви, як в світі треба жить,
Як шанувати долю молоденьку
І стерегти-сь, чого не слід робить,
Я розкажу вам баечку маленьку.
Було собі Ягня, потішненьке таке, —
В кошарі не було такого,
Жартливе і швидке,
Не слухало нікого.
Раз, — чи само, або-ж підмовив хтось, —
Надумало-сь воно все стадо насмішити,
У вовчу шкуру одягло-сь.
І ну скакати, аукати і страшити.
Регочуть ся, плигають*) і кричать
Неначе-б-то боять ся вовкулаки**),

*) скачуть.

**) простий нарід вірить, що чоловік може перемі-
нити сь в вовкулака, се є в вовка.

Таке там стали вироблять,
 Аж насторочили-сь*) собаки,
 А потім кинули-сь на вовчика гуртом,
 Дали йому такої наминачки,
 Що аж шматки посипали-сь кругом —
 Собаки не дають вовкам потачки...**)

Де й дів ся сьміх, підняв ся стон і плач
 На силу бідного оборонили. —
 От-так, як бач,
 Із жартів лиха наробили!
 Всіх жаль бере — овечок і ягнят,
 І журить ся вівчар, і плаче бідна мати,
 Бо то не играшки, не жарт
 В зубах собачих побувати.
 Такого лишенька ніколи-б не було,
 Коли-б не слухало дурної волі;
 Жило-б собі Ягнятко і росло,
 Радіючи на чистім полі.

*) наїжили-сь.

**) не дають потачки = не поблажають.

Хазяйка*) і челядки.

Жолись була госпоженька старенька,
Багата і скупенька,
Два віки-б-то, чи що, хотіла жить;
Ввесь день клопочеть ся і не приляже,
Вночі не переспить.
„Ви-б заспогоїли-сь, було хтонебудь скаже:
І докіль турбовать ся вам?
Нехай би вже унукам та синам.“
Бабусенька була розумниця велика,
Усе було одно твердить:
„Давненько сказано, своя рука-владика,
Мене вже, серденько, не вчить.“
Були у неї дві Челядки;
Трудненько було жить,
Обридли їм бабусині порядки,
І у неділеньку приходило-сь робить;
Не те, щоб погулять, нема коли й заснути,

---

*) господиня.

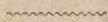
Як добрі люди сплять ;
 Се-б від такої тяжкої покути
 Хоч куди видно утікати ;
 Поляжуть спати, — не вепіє сон приснить ся,
 Госпоженька вже й гомонить :
 „Вставати час! на сьвіт благословить ся!
 Вам тільки-б спати, а діла не робить.“
 У хаті півень*) був, здоровий та горлатий,
 Челядкам він спокою не давав,
 Ранійш усіх заходить ся сьпівати,
 Неначе панії він щиро догаджав.
 Прийшла Челядкам думка злая,
 Щоб ворога денебудь дїть,
 Притихне, мов, яга**) старія
 Пізнійше буде їх будить.
 „Де півень? де? госпоженька питає:
 У ранці був, недавнечко сьпівав...
 Шукайте! може він в чужім дворі гуляє!
 Догляділи? ви й раді, щоб хто вкрав!“
 Челядки бігають неначе-б-то шукать,
 „У ранці був! недавнечко сьпівав,“ —
 Хозяйку, сьміючись они перекривляють,
 А з півня й слїд пропав.
 Не довело-сь Челядкам довше спати,
 Дурна падія — вийшло гірш:

---

*) когут.

**) лыха баба.

Хазяйка ремствує*), щоб часу не втеряти**),
Будить їх стала ще ранійш.

Старії люди правду кажуть:
Два хитрих мудрого не переважуть.

---

*) нарікає.

**) тратити.

Видання Руского педагогічного Товариства.

Образкові видання.

8 Звіринськ	20 сот.	60, 62, 69, 75, 76 Казки
9 Гостинець	20 "	Андерсена Ч. 1, 2, 3,
10 Забавки	20 "	4, 5 по 50 сот. разом
11 Менажерія	20 "	опр. . . . . 2 кор. 30 сот.
17 Квіточка	40 "	63 Байки Брицчанинова 30 "
18 Вішчок	40 "	64 Робінзон Чайченка 80
21 Забавки для дітей	80 "	опр. . . . . 1 кор. 10 "
22 Нашим дітям ч. I.	80 "	65 Мірон: Пригоди Дон
23 " " ч. II.	80 "	Кіхота (друге виданє) 80 "
24 Діточі вигадки ч. I.	60 "	опр. . . . . 1 кор. 10 "
25 " " ч. II.	60 "	66 Байки братів Грімів 50 "
26 Наші звірята	80 "	101 Гете-Франко: Лис
58, 68 Казки народні Ч. I		Микита (третє цілком
і 2 по 50 сот. разом		змінене виданє) 1 кор.
опр. . . . . 1 кор. 30 "		опр. . . . . 1 кор. 30 сот.

Видання без образів.

1 Молитвенник народний, 30 сот. в полотно оправлений по	40 сот.
3 Книжка желань 2. розширене виданє	40 "
4, 5, 6. Читанка ч. I, III, IV. оправні по 40., без оправы по	20 "
7 Ів. Левіцкій: Пошались. Рідвині сцени	20 "
12 Вол. Шухевич: Записки школяра	40 "
13 Тарас Шевченко. Кобзар для дітей	40 "
15 Юлій Верне. Подорож довкола землі 1 кор. 20 опр. 1 кор.	50 "
28 Василь В-р. Джоватан Свіфт. Подорож Гулівера до великанів	50 "
29 Мальота. Без родани 80 сот. опр.	1 кор. 10 "
30 А. Глодзінський. Огород шкільний	1 кор. 20 "
33 Л. К. Робінзон псідюстрований	20 "
47 Ів. Франко: Абу-Каземові Кащі	40 "
54 Тарас Шевченко. Кобзар 2 кор. 40 сот. опр. 2 кор. 80 с.	
в полотно	3 кор. 10 "
67 Ів. Снілка. На чужині 40 сот. опр.	54 "
71 Оповідання для дітей 40 сот. опр.	54 "
72 Мих. Коцюбинський. Оповідання 40 сот. опр.	54 "
73 Олекса Катренко. Оповідання 40 сот. опр.	54 "
74 Василь В-р. Подорож до краю Діліпутів 50 сот. опр.	64 "
77 А. Кримекій. Переклади 40 сот. опр.	54 "
79 D. H. Маміна-Сибіряка. Дитачі оповідання 30 сот. опр.	44 "
80 А. Пушкін. Байки	30 "
81 Марко Вовчок. Оповідання I. часть 30 сот. опр.	44 "
82 Марта Борецка, Істор. оповідання 64 сот. опр.	80 "
83 Ковалів Стефан. На прічках, оповідання 30 сот. опр.	44 "

84	Др. Мих. Пачовский. Народні думи з поясненнями, I. ч.	84	сот.
	64 сот. опр.		
86	Гр. Л. Толстой. Кавки 40 сот. опр.	54	"
87	И еми О. Коняського 30 сот. опр.	44	"
88	И кагана лож. Комедийка Кучальської 20 сот. опр.	34	"
90	Ді вні пригоди Комаха Савівіна, I. частина 40 с. опр.	70	"
91	Перша Китичка для малих дівчат. Е. Ярошинської	20	"
92	Малій сьніванк.	20	"
93	Клявдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2. діях	16	"
94	Друга китичка для малих дівчат. Е. Ярошинської.	20	"
	I. Леовіда Глібова: Байки	10	"
	II. III. IV. В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповідани по.	10	"
	VI. " " Дума про книжню Кобваря	10	"
	VI. V Дніпрової Чайки: Казка про сонце та яго сина;		
	Пис ка по.	10	"

Ссї книжочки апробовані Радою Шкільною на ватороди пильности до шкїл народних, а Институтка і Шекспір в повістках до шкїл шиділов х.

Замовляти можна в Товаристві Педагогічнім у Львові
улиця зв. Софї ч. 9а., в книгарні Наукового Товариства
ім. Шевченка ул. Чарнецького ч. 26 і в книгарні Ставро-
пільського Інститута ул. Руска ч. 3.